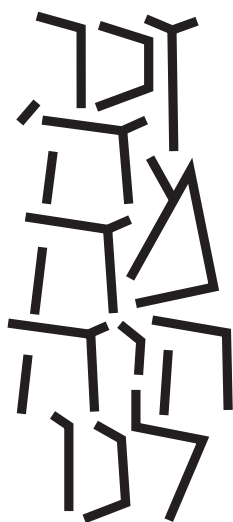

סידור קורן לתשעה באב

מוגה ומבואר בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

הקדמה ז

ערבית לתשעה באב 1

ברכו 4

עמידה 11

מגילת איכה 21

קינות לערב תשעה באב 31

סיום התפילה 40

שחרית לתשעה באב 45

השכמת הבוקר 47

הכנה לתפילה 51

ברכות השחר 54

קדיש דרבנן 69

תפילות השחר 71

פסוקי דזמרה 75

ברכו 85

קריאת שמע 90

עמידה 95

סדר קריאת התורה 104

קינות לתשעה באב 113

סיום התפילה 205

מנחה לתשעה באב 211

עטיפת טלית 213

הנחת תפילין 214

שיר של יום 218

סדר קריאת התורה 225

עמידה 232

ערבית למוצאי תשעה באב 247

ברכו 250

עמידה 256

הבדלה 266

קידוש לבנה 267

קינות על קדושי השואה 273

מפתח הקינות 287

הקדמה

”מִי־תִנְנֵי כִּרְחִי־קָדָם, כִּי־מִי אֱלֹהֵי יִשְׁמְרֵנִי” (איוב כט, ב)
 ”אֲשׁוּעַ אֵלַיִךְ וְלֹא תִעַנְנֵנִי, עֲמֹדֵתִי, וְהִתְבַּנֵּן בִּי” (איוב ל, כ)

בכל ספר הרואה אור בהוצאתנו מושקעות שעות רבות של עמל, בירור וליטוש. כדי להעניק לציבור דבר נאה ומתקבל, נדרש להתחיל את המלאכה כשנה לפני מועד היציאה לאור העולם. מציאות זו העמידה אותנו בפני התלבטות: בכל יום אנו מתפללים על שיבת ה' לציון, הכיצד זה נשקיע זמן ומאמצים רבים כל כך בספר שכלל לא ייקרא בפי הציבור אם נוכה שה' ייענה לתפילותינו אלה? האם ניגע לריק? לעומת זה, האין מוטל עלינו לשרת את הציבור ולהגיש לו את סדר הקינות השייכות ליום החורבן, הנהוג כבר אלפיים שנה ואולי אף יותר?

מסתבר שהתלבטות, אם להשקיע מאמצים אף שייכתן שמהלך הגאולה יושלם בקרוב, נוגעת לתחומים רבים אחרים בחיינו, ובעיקר לשיקולים העומדים לפנינו בעת קבלת החלטות. אילו היה לנו ברור שבתוך זמן מועט תגיע הגאולה השלמה, האם היינו בוחרים בקריירה אחרת? האם היינו מייעדים כסף לקרבנות? האם היינו מקצים מקום בבתינו לחפירת מקווה טהרה? ואם התשובה לכל אלה היא שלילית, האם יצאנו מגדר "מצפים לישועה" (שבת לא ע"א)? לעומת זה, האין מוטל עלינו לעצב את אורח חיינו על פי המציאות שבה אנו חיים?

לשאלות אלה אין מענה. אין הסבר מתקבל על הדעת שיפשר כיאות בין הציפייה לעתיד להשלמה עם ההווה. למתח זה מתוספת המורכבות של הקינות הנאמרות בתשעה באב. מהי מהותן? האם אנחנו זועקים בהן על מצבנו הדל מתוך כאב נואש? האם אנחנו מעלים לפני ה' ולפנינו את זיכרון החורבן? האם אנחנו מתחננים לגאולה ולתיקון המעוות? נראה שאף כאן אין הכרעה. כשם שהקינות נכתבו במהלך אלפיים השנים האחרונות בציפייה והשלמה, בועקה ותקווה, בזיכרון ותיחנה – כן הן נאמרות גם בימינו.

העריכה של הקינות והכתיבה של המבואות נעשתה בראש ובראשונה בידיו הנאמנות של הרב דוד פוקס. הטקסט לקוח מסדר הקינות עם פירושי הרי"ד סולובייצ'יק שיצא לאור בהוצאתנו לפני חמש שנים, או הוכן בידי פנחס רוט בבירור קפדני של הנוסח המקורי של כל הקינות מתוך כתבי יד ודפוסים ישנים, והוגה בידי חנן אריאל וישראל אליצור. את ההגהה לקינות ולמבואות עשתה אפרת גרוס,

והעיצוב המוקפד הוא מעשה ידיה של אסתר באר, על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. על ההפקה אמון אבישי מגנצא. תקוותנו בעת כתיבת שורות אלה היא שלא יהיה עוד צורך להשתמש בספר זה, מלבד להיזכר כבחלום בימים עברו: "שיר המעלות בשב"ה את שיבת ציון היינו כחולמים" (תהלים קכו, א).
בדור שבו אפשר לקבל תשובות לכל שאלה ובקשה בלחיצת כפתור, מציאות של תהייה וסתירות אינה דבר מצוי. אך בתשעה באב הנחת היסוד היא שאין לנו פתרון, ופנייתנו אל ה' מורכבת מקריאות רבות שנכתבו במהלך הדורות. שלב זה של זעקה, תעיייה וחיפוש נואש ככל הנראה הוא חלק מתהליך הגאולה.

עת אראה יפִיךְ / אקרא משוררים בשיר
עת אחזה עניךְ / אקרא מקונניךְ
(מתוך הקינה "ציון עטרת צבי").

יהושע מילר

ערב בין המצרים התשע"ו

שנת החמישים לאיחוד ירושלים

ערבית לתשעה באב

ערבית לתשעה באב

"בְּלִיל זֶה יִבְרְאוּ וְיִלְלוּ בְּנֵי".

במוצאי שבת נוהגים לחלוץ את הנעליים אחרי 'בְּרָכוּ, אך שליח הציבור חולץ לפני 'בְּרָכוּ ואומר 'בְּרוּךְ הַמְּבַדֵּל. ויש נוהגים לדחות את התפילה עד אחר יציאת השבת, ושכל אחד מהקהל אומר 'בְּרוּךְ הַמְּבַדֵּל וחולץ נעליים בביתו.

בְּרוּךְ הַמְּבַדֵּל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל

נוהגים לומר מומור קלד ופסוקים אחריו כדי להגיע לקריאת שמע מתוך דברי תורה (פסקי ריא"ז ריש ברכות). בבתי כנסת המתפללים בנוסח אשכנז, מתחילים 'הוא רְחוּם' בעמוד הבא, וגם בקרב מתפללי נוסח ספרד, יש המדלגים על 'שִׁיר הַמַּעֲלוֹת' ומתחילים 'הוא רְחוּם' במוצאי שבת (ליקוטי מהרי"ח).

תהלים קלד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בְּרָכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה
הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלֵילוֹת:
שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ, וּבְרָכוּ אֶת־יְהוָה:
יְבָרְכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

אומרים כל פסוק שלוש פעמים:

תהלים מו

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמֵנוּ, מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:

תהלים פד

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּיַחַד בְּךָ:

תהלים כ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ:

תהלים חח

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחְלֹתֶךָ, וְדַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:

תהלים יד

מִי יִהְיֶה מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְהוָה שָׁבוֹת עִמּוֹ

יְגַל יַעֲקֹב, יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

תהלים ד

בְּשָׁלוֹם יַחְדּוֹ אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹן, כִּי־אֵתָהּ יְהוָה לְבָדְדָה, לְבָטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

תהלים מב

יּוֹמָם יַצֵּה יְהוָה חֲסֵדּוֹ, וּבְלֵילָה שִׁירָה עִמִּי, תַּפְלֵה לְאֵל חַיִּי:

תהלים לו

וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה, מְעוֹז בְּעֵת צָרָה:

וַיַּעֲזֶרֶם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם, וַיִּפְלְטֵם מִדְּשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסּוּ בוֹ:

הארי' הנהיג לומר חצי קדיש לפני תפילת ערבית. יש שכתבו לומר אותו אחרי 'והוא רחום' (סידור בעל התניא, 'אשל אברהם'), ובסידורים של תלמידי הארי' הוא מובא לפני 'והוא רחום'.

חצי קדיש

ש"ץ: יתגדל ויתקדש שמה רבא (קהל: אמן)

בעלמא די ברא כרעותיה

וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה (קהל: אמן)

בתיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל

בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. (קהל: אמן)

קהל וש"ץ: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.

ש"ץ: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא

ויתגדר ויתעלה ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא (קהל: אמן)

לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא

דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (קהל: אמן)

שליח הציבור אומר 'והוא רחום' (סדר רב עמרם גאון)

מכיוון שבערבית אין קרבנות ציבור שיכפרו עלינו, כבשחרית ובמנחה (מחזור ויטרי).

והוא רחום, יכפר עון ולא־ישחית

תהלים עח

והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל־חמתו:

יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום־קראנו:

תהלים כ

קריאת שמע וברכותיה

שליח הציבור כורע בתבנת 'ברכו' וזוקף בשם.

הקהל כורע בתבנת 'ברוך' וזוקף בשם. ושליח הציבור כורע שוב כאשר הוא חוזר אחריהם.

ש"ץ: **ברכו**

ד :

את יהוה המברך.

קהל: ברוך יהוה המברך לעולם ועד.

ש"ץ: ברוך יהוה המברך לעולם ועד.

במוצאי שבת המתפללים חולצים את נעליהם כאן.

מוזכרים את היום בלילה ואת הלילה ביום (ברכות יא ע"ב).
והאבחנה בין היום ללילה היא עדות על נאמנות הקביה בדבריו.
ועל קיום בריתו עם ישראל (סידור הרוקח על פי ירמיה לא, לד).

פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים
בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמְסַדֵּר אֶת הַפּוֹכְבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם פְּרָקִיעַ פְּרִיצוֹנוֹ.
בוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר
וּמַעְבִּיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד, יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים.

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת
תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לַמִּדְּתָ
עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ
וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ
וּבְהֵם נִהְגָה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאֶהְבֵּתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

"יקרא קריאת שמע בכונה - באימה, ביראה, ברמת וזיע" (שו"ע סא, א).

המתפלל ביחידות אומר:

אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן

מכסה את עיניו בידו ואומר בכונה ובקול רם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:

דברים 10

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כָּל-לִבְבְּךָ וּכְלֵי-נַפְשְׁךָ וּכְלֵי-
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצוּךְ הַיּוֹם, עַל-לִבְבְּךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ,
וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁדְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים 10

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצוּהָ אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ, כָּל-לִבְבְּכֶם וּכְלֵי-
נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטֶּר-אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי
דַּגְנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׁדְךָ לְבַהֲמֹתַי, וְאִכְלֹת
וּשְׁבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם, וְעָצַר
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ,
וְאִבַּדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהַי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁדְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ,

דברים 10

וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִדְבְּוּ יְמִיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר: לֵאמֹר: לְתַתּוֹת לָהֶם, כִּי־יִמִּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיכֶם לְדֹרֹתֵם, וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֵף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתְּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר־אֲתֶם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֶמֶת

שליח הציבור חוזר ואומר:

◀ יהוה אֱלֹהֵיכֶם אֶמֶת

וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ
כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ
וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מִלְּפָנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים.
הַיֹּאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם
הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ.

הַעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר
 נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
 הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא־נִתַּן לְמוֹט רַגְלָנוּ:
 הַמְדַּרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ
 וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ.

תהלים סו

הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה
 אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם.
 הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
 וַיֹּצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם.

הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף
 אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע
 וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
 וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.

מִשָּׂה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
 וַאֲמָרוּ כָּלֶם

מִי־כִמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה
 מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ
 נוֹרָא תַהֲלֵת עֵשֶׂה פְּלֹא:

שמות טו

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׂה
 זֶה אֵלֵי עָנּוּ, וַאֲמָרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

שמות טו

וְנֹאמֵר
 כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב, וַגָּאֵלוּ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

ירמיה לא

הַשְּׂבִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם
וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ
וְתִקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ.
וְהִגַּן בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן
וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשִׁמְרוּ יְצִאתְנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד.

בארץ ישראל ממשכיכם את התפילה בחצי קדיש בעמוד הבא. בחו"ל יש אומרים:

תהלים פט
תהלים קלה
תהלים עב

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן, שְׂכֵן יְרוּשָׁלַם,
הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ:
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:
יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹד שְׂמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי
הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם,
וַיֹּאמְרוּ, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשְׂמוֹ אֶחָד: יְהִי־חֲסִדְךָ
יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

תהלים קד
תהלים קיג
שמואל א' ב'
מלכים א' יח
זכריה יד
תהלים לג

תהלים קו
תהלים פו

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלַתְךָ: כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ, אֲדֹנָי

וּיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעָשִׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ:
וְאַנְחֵנו עִמָּךְ וְצֹאן מְרֵעִיתְךָ, נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלַּתְךָ:

תהלים עט

בְּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם, בְּרוּךְ יְהוָה בְּלַיְלָה. בְּרוּךְ יְהוָה בְּשָׂכְבְּנוּ, בְּרוּךְ יְהוָה
בְּקוּמְנוּ. כִּי בִידְךָ נִפְשוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כְּלָחִי, וְרוּחַ
כָּל־בִּשְׂרָאִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמַת: אֱלֹהֵינוּ
שְׂבִשְׂמִים, יַחַד שִׁמְךָ וְקִים מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמֶלֶךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

איוב יב

תהלים לא

יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֵמֶת, בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן
מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. - כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמֶּלֶךְ בְּכַבּוֹדוֹ תָּמִיד, יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו.

חצי קדיש

ש"י: יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (קהל: אָמֵן)

בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ

וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ

וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ (קהל: אָמֵן)

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

יְהִיא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא. קהל וש"י:

ש"י: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא

וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל

שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (קהל: אָמֵן)

לְעֵלְא מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא

דְּאִמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)